

§ 3.

En Skyldner, der forinden denne Lovs Ikrafttræden har optaget Laan — herunder dog ikke indbefattet Laan, der er optaget gennem Udstedelse af Obligationer, som er bestemt til at aftages af en tilfældig Kreds af Personer — paa saadanne Vilkaar, at Laanet ikke af Skyldneren kan opsiges til Udbetaling i December Termin 1934 eller tidligere, er, saafremt Kreditor efter Henvendelse afslaar at nedsætte den aarlige Rente til 5 pCt., berettiget til i Tiden indtil Juni Termin 1937 at opsige Laanet med 3 Maaneders Varsel til Udbetaling i en Juni eller December Termin.

Forsaavidt angaar Laan i fast Ejendom, kan Efterpanthavere og andre i Ejendommen berettigede ikke modsætte sig, at der til Aføsning af et Laan, der opsiges i Henhold til foranstaaende Bestemmelse, optages et nyt Laan til en Rente af højst 5 pCt. og paa Afdragsvilkaar, der ikke er lempeligere end Afdragsvilkaarene for det afløste Laan. I særlige Tilfælde kan Indenrigsministeren dog tillade, at der indrømmes en Lempelse i Afdragsvilkaarene.

§ 4.

I Lov Nr. 192 af 20. Maj 1933 om Udlaan til Kommuner foretages følgende Ændringer:

I § 1, 1. Stk., indsættes som nyt 3. Punktum:

„Laanefonden vil endvidere kunne bevilge Laan til Kommuner til Konvertering af ældre Laan til en Rentefod af over 5 pCt.“.

I § 2 ændres „4 Mill. Kr.“ til „6 Mill. Kr.“.

I § 3, 2. Stk. ændres „10 Mill. Kr.“ til „15 Mill. Kr.“ og „32 Mill. Kr.“ til „48 Mill. Kr.“.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ifølge Bestemmelsen i § 2 i Lov Nr. 73 af 11. Marts 1933 om Betalingshenstand skal Tilbagebetalingen af Ydelser, med hvilke der er indrømmet Henstand, paabegyndes senest i 11. Juni Termin 1934.

Ved Lov Nr. 363 af 16. December 1933 om Rentelettelse ved Konvertering, jfr. Lov Nr. 73 af 14. Marts 1934, blev der imidlertid aabnet Laantagere i Kreditforeninger, der ønsker at overføre deres Laan til en lavere forrentet Serie (Afdeling) en begrænset Adgang til Dækning af Henstandsnydelser i Forbindelse med Overførelsen. Da Gennemførelsen af ansøgte Overførelser først vil kunne finde Sted efterhaanden, har man fundet det nødvendigt at søge Hjemmel for en kortvarig Udsættelse med Paabegyndelsen af Henstandsnydelsernes Afvikling, og en hertil sigtende Bestemmelse er optaget i Forslagets § 1. Da Laantagere i $3\frac{1}{2}$ og 4 pCt. Serier (Afdelinger) ikke gennem Konvertering kan opnaa Dækning for skyldige Henstandsnydelser, foreslaas det i § 1, 2. Stk., at Kreditforeningernes Direktioner skal være

berettigede til at lade saadanne Laantageres Henstandsnydelser afvikle gennem et Tillægslaan af aaben Serie, saafremt sikkerhedsmæssige Hensyn m. v. ikke er til Hinder herfor.

I Tilfælde, hvor der i en Serie eller Afdeling — der som Regel vil være lukket — efter Statutterne kan foretages ekstraordinær Afskrivning paa Laantagernes Restgæld ved Hjælp af de i Reservefondens opsparede Midler, finder man det endelig rimeligt, at der aabnes Adgang til at foretage Afskrivningen paa Henstandsnydelserne i Stedet for paa Restgælden.

Bestemmelsen i Forslagets § 2, hvorved der aabnes Mulighed for Indførelse af Maksimalrente for visse Forsikrings-selskabers Kapitalanbringelse, tilsigter at befæste og videreføre den bl. a. ogsaa gennem Nationalbankens og Krisefondens Obligationsskøb understøttede Sænkning af det almindelige Renteniveau, og man finder det naturligt, at Forsikrings-selskaberne — Livsforsikrings-selskaber og Skadesforsikrings-selskaber, hvad enten det